

R.S.V. telt weer mee..

Op 8 juni 2013 is het Nederlands Kampioenschap spelregels voor COVS-teams gehouden in Ouderkerk a/d IJssel, een idyllisch dorpje gelegen in het Hollandse polderlandschap. Onze gastheer was COVS Gouda e.o., die daarvoor een prima locatie had uitgekozen, de Drie Maenen.

Het spelregelteam van R.S.V. had tot deze finale weten door te dringen door op 26 april de regionale (voor)wedstrijd winnend af te sluiten. Acht teams wilden deze dag aan de juryvoorzitter, Dick Visser, laten zien dat zij toch echt de beste waren. Dat waren: S.A.O. Apeldoorn, Gouda e.o., Drachten, Schagen-Den Helder, De Langstraat, R.S.V., S.C.U. Utrecht en Venlo e.o.. Na maanden van zorgvuldige voorbereiding, waarbij er om de twee weken geoefend is, ging het team van R.S.V. in wedstrijdtenue, bestaande uit een spijkerbroek en een grijs shirt van de sponsor Nutrilab op pad. Teamcaptain Colin Prooi, tevens onze eerste man, tezamen met Gilbert Zoutewelle en Franklin Berg zouden hun krachten meten met de andere teams. Henk Boersma was eerste reserve en tevens mental-coach. Al met al een zeer uitgebalanceerd team, met dus een 20-, 30-, 40- en 50-jarige. Helaas ontbrak aan ons team Abdel Afalah, die verhinderd was.

Afgesproken werd bij Gilbert te verzamelen om ons op te laden voor de wedstrijd. Henk zou chaufferen, zodat de anderen in de auto nog even de spelregelboeken konden door nemen. Franklin wilde zijn rijkunsten ook wel in Henk's auto laten zien (rijbewijs was enkele dagen daarvoor gehaald), maar die zei dat de auto niet All-risk verzekerd was. Om de boel een beetje op te warmen had Henk alvast een vraag voorbereid. Mag de wedstrijd wel starten als er geheel geen doelnetten zijn vastgemaakt aan beide doelen? Onze teamcaptain wist zoals altijd het antwoord (u ook?). Het antwoord is: Ja. Na een extra rondje op de rotonde voor de Algra-brug reden wij onze bestemming (ondergang?) tegemoet. Enige nervositeit begon op te spelen en we concludeerden dat als we niet op de laatste plaats zouden eindigen, de dag een succes voor ons zou zijn. Na een rondje door het dorp, er was die dag ook een braderie, besloot Henk de auto maar buiten de stadsgrens te parkeren om zodoende ook nog wat frisse lucht te kunnen scheppen voordat het oordeel over ons zou gaan vallen. Bij de laatste spelregeltoets op de vereniging hadden twee leden van ons team immers een 5 gescoord, hetgeen bepaald niet een geruststellende uitslag was om daarmee vandaag aan de wedstrijd te beginnen.

We werden door de organisatie van harte welkom geheten, blij dat Rotterdam weer eens tot de finale had weten door te dringen. Colin groette vele oude bekenden, de anderen keken wat onwennig om zich heen naar al die kanjers, waarvan sommigen in groep I fluiten. Ter ondersteuning en ook uit nieuwsgierigheid hoe wij het er van af zouden brengen, kwamen ook Anne Greveling en Henk Lavrijssen naar de wedstrijd kijken. Van Henk kregen we regelmatig een drankje aangeboden zodat we fris in het hoofd zouden blijven. Na diverse toespraakjes van onder andere de voorzitter van COVS Gouda en door Walter Hunsche, bestuurslid van de KNVB, kon de wedstrijd beginnen.

Het begon met tien meerkeuzevragen. Dat zou toch niet zo moeilijk moeten zijn, het goede antwoord staat er immers al tussen! Dat viel dus zwaar tegen. De allereerste vraag was namelijk: hoeveel kaarten kan de scheidsrechter maximaal in één wedstrijd aan actieve spelers getoond hebben zonder dat de wedstrijd reglementair moet worden beëindigd omdat één van de teams niet het vereiste minimale aantal van 7 spelers op het veld heeft staan?

Na zo'n openingsvraag ben je overigens wel klaarwakker. Gelukkig kan Colin als wiskundedocent heel goed rekenen, maar hadden de beide andere leraren (in opleiding) daar helaas wat meer moeite mee en zakte daarmee voor de 'rekentoets'. Het juiste antwoord is: 46 kaarten. Bij de 47^e kaart gaat het mis. Ook het reserve-teamlid had bij de telling vergeten dat na de tweede gele kaart, natuurlijk ook de rode kaart moet worden getoond, wat het totaal voor die speler (2 x geel) dan op drie zet, waarbij ook nog het aantal van drie maximaal te wisselen spelers moet worden meegeteld.

Daarna kwamen 2 rondes van 5 leesvragen, die door team helemaal niet slecht werden volbracht. Een enkele keer zelfs alle 5 goed. Toch ging ons oudste teamlid hier een keer fors onderuit, zodat na afloop nog even het spelregelboekje werd geraadpleegd. Helaas had de jury gelijk. Vervolgens werden onze hersenen enig tijd rust gegund en kregen we een broodje en kroketje uitgereikt. De tussenstand werd opgemaakt en tot onze vreugde en verbazing stonden we ergens in het midden, in ieder geval niet op de laatste plaats. Het team van SCU stond stijf bovenaan en leek vanaf dat moment eigenlijk al moeilijk meer in te halen (door ons). Maar aan de andere kant stonden wij gelukkig zo ver weg van de laatste plaats, dat het moeten dragen van de rode lantaarn ons hoogstwaarschijnlijk bespaard zou blijven.

In de lunchpauze werden loten verkocht om daarmee de kosten van de dag te dekken. Na de lunch konden we in ieder geval zeggen dat we die dag hadden gewonnen, want onze tafel stond helemaal vol met (drank)prijzen. Gilbert had erg veel zin om die te consumeren toen hij bij het stellen van de mondelinge vragen een erg zware ronde had gehad. Soms moet je met de voorgelegde vragen een beetje geluk hebben. Het maximale aantal toe te kennen punten was 16. Gemiddeld werd er gegeven 10 tot 12. Dus 6 punten is een beetje aan de magere kant, maar als je buurman vervolgens dan maar 0 punten krijgt, dan zie je toch ook weer de zonnige kant van die 6 punten!

In de middag kwam ook nog onze voorzitter Peter Platteschor aanlopen, niet alleen om naar onze verrichtingen te kijken maar ook om te controleren of wij wel zijn sponsorshirt hadden aangetrokken. We werden door hem nog even fijntjes er aan herinnerd dat er gebak zou worden gekocht als we bij de besten (de bovenste helft) zouden eindigen. Na de mondelinge vragen kwamen de beeldvragen. Er wordt een spelsituatie getoond en dan moet een keuze gemaakt worden in een al dan niet toe te passen spel- of persoonlijke straf. Hier liepen de antwoorden van de deelnemers zeer uiteen. Dan zie je toch dat 'naar het oordeel van' door iedereen anders wordt uitgelegd. Toch is het erg gemakkelijk dat je bij de toetsen als toeschouwer ook mee kan doen, en kan bezien of je beter scoort.

Na deze ronde kwam de laatste ronde, de quizvragen. De tussenstand was dat er 5 teams waren die streden om de derde tot en met de zevende plaats. De andere plaatsen leken al verdeeld te zijn. Met een eind'shot' kwam Rotterdam voor zijn doen ongekend hoog uit. In het linkerrijtje, de vierde plek, op maar 1 punt afstand van de nummer drie. Gebak dus! Een luid gejuich steeg bij het bekend maken van de uitslag op uit Rotterdamse kelen. Dit was meer dan we vooraf verwacht hadden. Oefening baart kunst! Onze inspanningen gaven resultaat. En dan te bedenken dat sommige tegenstanders het hele jaar, en dan iedere week, 1,5 uur hebben gestudeerd op de spelregels. Dan is met maar 7 à 8 keer oefenen ons resultaat boven verwachting.

De eindstand is uiteindelijk geworden, een barrage was niet nodig:

1. SCU Utrecht	331 punten
2. De Langstraat	324 punten
3. SAO Apeldoorn	294 punten
4. RSV	293 punten
5. Drachten	288 punten
6. Schagen-Den Helder	279 punten
7. Venlo e.o.	276 punten
8. Gouda e.o.	197 punten

Nederlands spelregelkampioen individueel is geworden Marco Ritmeester van SCU Utrecht, tweede werd Theo de Graaf van Schagen-Den Helder en derde, Roel van der Werff van De Langstraat.

Ons teamlid Franklin Berg werd bepaald niet onverdienstelijk (gedeeld) 5^e in het individuele klassement. Gilbert eindigde op de 13^e plek en Colin op de 16^e.

Er heerste grote opluchting bij het team over de uitslag en toch ook wel enige trots. Dat hebben we gevierd door na afloop aan de bar, de derde helft, nog een afzakkertje te halen en een hapje te nuttigen en met het bestuur door te spreken of we volgend jaar een tweede team op de been zouden kunnen brengen met jonge scheidsrechters die niet alleen op het veld willen excelleren.

Gezegd moet worden dat Colin de voorbereidingen zeer goed heeft begeleid en gecoördineerd, wat tot dit succes heeft geleid. Vanaf deze plek een compliment aan hem en een woord van dank. Er is bij de voorbereiding veel door ons gelachen, met name om de soms verrassende inhoud van het spelregelboek van Colin van de Belgische bond, waar je dus niet alles van moet geloven. Voorts door de ontboezemingen van Henk dat na enige wijntjes op een lege maag zelfs een zeventigjarige vrouw er voor hem nog aantrekkelijk uit kan zien. De wijze les dat je Abdel nooit een volle doos Celebrations voor moet zetten. Franklin die beweert dat hij wel eens een corner heeft laten nemen vanaf de lijn die evenwijdig loopt aan de doellijn. Gilbert -die de lat hoog legt door een huis vol met honden en televisiekijkende kinderen- en dan denkt dat je nog wel kan concentreren op de enigszins dubbelzinnige vraag: "een aanvaller mist een kans voor open doel door de bal hoog over de lat te schieten en trekt uit pure teleurstelling zijn shirt uit. Hoe zal de scheidsrechter nu reageren (?!).".

De prijzen zijn mee naar huis genomen. Een deel daarvan zal worden uitgereikt aan de winnaars van de spelregeltoets. Een beker van chocolade blijft in de prijzenkast van Henk, de echte beker komt naar de vereniging toe. We hopen volgend jaar met een nog groter model thuis te komen!

Bedankt Colin!